

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าการประวิงการใช้เงิน
หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต

เพื่อให้การชดใช้เงินตามสัญญาประกันชีวิตเป็นไปอย่างรวดเร็ว และเป็นธรรม อาศัยอำนาจตามความ
ในมาตรา ๖ และมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ จึงออกประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าการประวิงการใช้เงิน
หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันชีวิตไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าการ
ประวิงการใช้เงิน หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต ลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒ กรณีที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ถือว่าการ
ประวิงการใช้เงิน หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัย

(๑) ในกรณีที่บริษัทบอกล้างสัญญาประกันชีวิตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา ๘๖๕ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือไม่มีพยานเอกสาร และหลักฐานแสดงให้เห็นว่าผู้เอาประกันภัย
รู้อยู่แล้ว ละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริง หรือรู้อยู่แล้วแต่ลงข้อความอันเป็นเท็จ

(๒) ในกรณีที่บริษัทมีพฤติกรรมแสดงให้เห็นว่าไม่ประสงค์จะใช้เงินตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือ
คืนเบี้ยประกันภัย โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๓) ในกรณีที่บริษัทได้เสนอใช้เงินต่ำกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัย หรือใช้ค่ารักษาพยาบาลต่ำกว่า
ที่เป็นจริง หรือต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๔) ในกรณีที่มีการตกลง หรือประนีประนอมยอมความเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้ตามกรมธรรม์
ประกันภัย หรือจำนวนเบี้ยประกันภัยที่จะคืนกันแล้ว บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง หรือตามข้อ
ประนีประนอมยอมความนั้น

(๕) ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อกรมการประกันภัย และกรมการประกันภัยได้มีคำวินิจฉัยให้บริษัท
ใช้เงินตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือให้คืนเบี้ยประกันภัย แต่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยและไม่ได้แจ้ง
คำวินิจฉัยภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่บริษัทได้รับคำวินิจฉัย

(๖) ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อกรรมการประกันภัย และกรรมการประกันภัย ได้มีคำวินิจฉัยให้บริษัท ใช้เงินตามกรรมธรรม์ประกันภัย หรือให้คืนเบี้ยประกันภัย แต่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย และได้โต้แย้ง คำวินิจฉัยภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่บริษัทได้รับคำวินิจฉัย จนมีการนำข้อร้องเรียนนั้น ไปฟ้องคดี ต่อศาล และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด ในประเด็นที่ได้แย้งกัน ให้บริษัทใช้เงิน หรือคืนเบี้ยประกันภัยนั้น

(๗) ในกรณีที่สัญญาประกันภัย ข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตาม กฎหมายกำหนดชัดเจนว่าให้บริษัทมีหน้าที่ชดใช้เงินตามสัญญาประกันภัย หรือคืนเบี้ยประกันภัยแก่ผู้เอา ประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ หรือบริษัทจะต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด แต่บริษัทกลับปฏิเสธการ ชดใช้เงิน หรือการคืนเบี้ยประกันภัย หรือไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดนั้น จนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ หรือผู้เกี่ยวข้องต้องร้องเรียนต่อกรรมการประกันภัย หรือนำข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการระงับ ข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาโตตุลาการ หรือฟ้องคดีต่อศาล

(๘) ในกรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้บริษัทใช้เงินตามกรรมธรรม์ประกันภัย หรือให้คืนเบี้ย ประกันภัย แต่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลจนพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำบังคับ

(๙) ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้บริษัทใช้เงินตามกรรมธรรม์ประกันภัย หรือให้คืนเบี้ย ประกันภัย แต่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ จนพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำชี้ขาด

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

วัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์